Tarjolla koulutusta ja muutosta – tuttua ja turvallista

5.8.2019

Sähköpostiini tuli huhtikuussa viesti, jossa kerrottiin reilun kuukauden kuluttua, siis toukokuussa 2019, olevasta ulkopuolisen luennoitsijan pitämästä koulutuksesta, jonne mahtuisi vain rajallinen määrä opettajia. Tarjolla olisi sparrausta ja tukea siirtymisessä perinteisestä lähiopetuksesta verkko-opetukseen. Tämä tieto riitti minulle. Ilmoittauduin heti. Tarjolla siis tukea muutosten tuulille. Koulutus rakentui orientoivista videoista, pohdintatehtävistä sekä puolenpäivän mittaisesta työpajasta. Halusin tukea siihen, miten oppimisprosessi suunnitellaan ja miten opiskelija selviää yksinään digitaalisessa oppimisen maailmassa.

Se on tuttua, että moni opiskelija on työssä käyvä perheellinen, ja opiskeluun käytettävä aika ei välttämättä sovi lainkaan silloin, kun kontaktiopetusta on tarjolla. Verkossa opiskelemalla voi ajan ja paikan valita itse. Niin tein minäkin. Lyhyt verkko-opetuskoulutus, johon osallistuin, oli toteutettu niin, että kurssin aikana sai konkreettisesti tunteen siitä, mitä on opiskella verkossa. Ihan hyvä juttu. Sähköpostiini tuli neljä erilaista videota, jotka piti katsoa ja joihin liittyi jokin lyhyt tehtävänanto ja tehtävä. Tiedän nyt, mitä opiskeluun tarvittavan ajan ja paikan valitseminen tarkoittaa, sillä katsoin ja kuuntelin luennoitsijan tekemät videot eri aikaan eri paikoissa. Jotkut niistä katsoin useampaan kertaan eli sain palata uudestaan samojen asioiden äärelle, jos siltä tuntui. Tuntui jopa vapauttavalta.

Eväitä hyvään videoon

Mitä asioita kannattaa ottaa huomioon jo suunnitteluvaiheessa niin, että videoista saa hyvät tai ainakin kohtuulliset? Jo pelkästään se, että videoissa näkyivät puhujat koko kuvan täydeltä tai silloin kun videolla näkyi vain teksti ja ääni eikä ihmisiä lainkaan, antoivat eri vaikutelman. Kun ihmistä ei näy videolla tulee, hän ei puhu minulle -tunne. Kouluttajan neuvot videon tekemiseen olivat: tee kolmen minuutin video, jos päätä ei näy ja seitsemän minuutin , jos pää näkyy. Videon pituus saa enimmillään olla noin 12 minuuttia. Eli näistä liikkeelle.

Myös henkilökohtaista ohjausta

Verkossa oppiminen on siis vain väline. Muuten verkkokurssi toteutetaan kuin olisimme luokassa; kuunnellaan opettajan lyhyet luennot, tehdään pari-, ryhmä- ja yksilötehtäviä. Ohjeiden antamisen kanssa pitää muistaa olla todella tarkkana. Tarkat ohjeet tarkasti. Kannattaa myös panostaa kurssin alkuun ja esimerkiksi aukaista moduuleja viikoittain. Opiskelijan tukeminen kurssin aikana on tärkeää.

Sanotaan, että vapaus on vastuuta. Nyt opiskelija saa itse päättää milloin ja missä opiskelee. Aikaisemmin lukujärjestyksestä oli helppo tarkistaa opiskeluun varattu aika. Verkossa opiskelijan täytyy olla itseohjautuva oppija, jolla on oppimistavoitteet ja opiskelutaidot hallussa sen lisäksi, että hän on oma-aloitteinen, joustava ja

valmis kehittämään oppimisen taitojaan. Jos ei olekaan edellä mainitun tyyppinen opiskelija? Motivaatio puuttuu, on lukihäiriötä, keskittyminen hankalaa puhumattakaan muista henkilökohtaiseen elämään liittyvistä ongelmista. Tämä tarkoittaa tietysti sitä, että opiskelijoiden tukeminen verkkokurssilla on tärkeää. Mainitsen tämän tietoisesti toisen kerran. Itse aion ratkaista asian varaamalla kaikille opiskelijoilla henkilökohtaisen ajan kurssin aikana. Jokainen henkilökohtaista ohjausta tarvitseva saa sitä. Tiedän paremmin missä ja mitä vaikeuksia opiskelijalla on ja saan ehkä muutaman opiskelijan pysymään kurssilla loppuun asti. Ajattelen ehkä todella positiivisesti.

Tukea kurssien suunnitteluun tarvitaan

Palaan vielä käymääni lyhyeen, verkkokurssin suunnittelun alkeisiin. Kouluttaja eteni asioissa selkeästi. Hän antoi neuvoja erilaisiin verkko-opetuksessa eteen tuleviin, haastaviin oppimistilanteisiin. Todella hyvä, käytännönläheinen ja kannustavassa hengessä toteutettu kurssi. Se innoitti minua kehittämään omia kurssejani. Tukea kurssien suunnitteluun ja tekemiseen tarvitaan jatkossakin. Sen tutun ja turvallisen lisäksi.

Jaana Store, ruotsin opettaja
SeAMK Liiketoiminta ja kulttuuri